

Zpravodaj Vám přinášíme díky
<http://www.point4me.com/cs>

point4me.cz
 tisk online snadno a rychle

LÁNY - 77. VÝROČÍ ÚMRTÍ T. G. MASARYKA

Nejdůležitější body:

- LÁNY
- POZVÁNKY
- PIETNÍ VZPOMÍNKA U JÁNA V Kladně

KNIŽNÍ NOVINKA Z REGIONU

Tak trochu netradičně uveřejňujeme knižní novinku z produkce kladenského spolku HALDA. Jedná se o knihu ryze kladenskou, jejímž autorem je pan Zdeněk Pospíšil. Kniha obsahuje texty o všech kladenských kinech, které jsou doplněny o vzpomínky promítače z kina Hutník či profil malíře Ladislava Hnízdila, jenž v 70. a 80. letech vytvářel propagační filmové poutače. Kniha je od 4. 10. k zakoupení v městském informačním centru Kladno a v knihkupectví Kanzelsberger Kladno. Bude též v distribuci sítě Kosmas, a v Kladně dále k zakoupení ve Středočeské vědecké knihovně, knihkupectví Blanka Svobodová ve Švermově a ve Sládečkově vlastivědném muzeu.

Uvnitř tohoto vydání:

POZVÁNKY	2
POMNÍK GENERÁLA TOMÁŠE SEDLÁČKA	3
PIETNÍ VZPOMÍNKA U JÁNA V Kladně	4-5
TGM - LÁNY	6
NEZNÁMÍ HRDINOVÉ	7-9
VÍKEND NA BŘEZINÁCH	10-11
VÝROČNÍ ČLENSKÁ SCHŮZE	12

Z P R A V O D A J

P O Z V Á N K Y D O K L A D N A

VZNIK ČESKOSLOVENSKA

96. VÝROČÍ

27. ŘÍJNA 2014

KLADNO

NÁMĚSTÍ SVOBODY, 10:00 HODIN

DEN VÁLEČNÝCH VETERÁNŮ

12. LISTOPADU 2014

KLADNO, NÁMĚSTÍ SVOBODY, 11:00 HODIN

POMNÍK BR. SEDLÁČKA NA POSÁDKOVÉM VELITELSTVÍ PRAHA

Armádní generál Tomáš Sedláček, který byl čestným příslušníkem praporu Čestné stáže AČR, se pomyslně vrátil mezi vojáky do areálu PV Praha. Dne 24. září 2014 zde byl odhalen pomník na jeho počest a i díky Vaší finanční podpoře. Pomník byl zhotoven z veřejné sbírky, kterou vyhlásilo Společenství přátel armádního generála Tomáše Sedláčka, jejímž předsedou je Lubomír Adamus. Seznam všech dárců je vložen do útroby samotného pomníku.

Slavnostního odhalení se zúčastnila řada oficiálních hostů, kteří položili věnce a svými projevy připomenuli osobnost generála Sedláčka. Mezi nepůsobivější projevy patřilo vystoupení armádního generála Petra Pavla, který Tomáše Sedláčka připomenul osobními vzpomínkami z jejich setkání a pak projev, který přednesla nevlastní dcera gen. Sedláčka, ve kterém připomenula například i Sedláčkovu roli coby sportovního dědečka. Mnozí řečníci se opakovali v tom, že byl bratr Sedláček velmi skromný, vtipný a hlavně vzorem. Uvědomila jsem si, že pro mě rovněž nebyl pouze vojákem, který si prošel východní i západní frontou, ani mužem, který reprezentuje tragické události 50. let, ale byl pro mě vzorem, který ač v pokročilém věku, uměl zaujmout i mladou generaci, jeho charisma, vystupování, nadhled, ale i jakkoliv dlouhý projev měl vždy

ohlas u naslouchajících napříč celou společností. Jeho slova zasáhla naše nejstarší bratry a sestry, ale stejně tak i mladší ročníky z řad příslušníků Čestné stráže AČR, kteří ho slychávali na pietních aktech snad nejčastěji a i proto to byli zřejmě oni, kteří vznik pomníku iniciovali. Často si uvědomuji, jak moc tu dnes chybí osobnost, jakou byl gen. Tomáš Sedláček. Mám proto radost, že se podařilo vybrat částku přesahující 800.000,- Kč a pomník mohl být zhotoven. Takto vysoká částka naznačuje, že vliv gen. Sedláčka neskončil jeho smrtí, ale naopak on zůstal symbolem, který trvá.

S br. Sedláčkem jsem si potřásla naposledy rukou po jeho projevu na pietní vzpomínce v Ležákách v roce 2012, pouze dva měsíce před jeho smrtí. Možná někteří z Vás pamatují, že hovořil tenkrát několik minut bez jediného faktografického nebo emočního zaváhání o historii naší armády za 2. světové války a o našem národu, který se nevzdal. Moc bych si přála, aby gen. Sedláček zůstal v srdcích náš všech a jeho život a postoje pro nás byly výzvou nejenom „Vydržet“, jak sám často zmiňoval, ale hlavně výzvou k činům, které povzbudí naší národní hrdost.

Text: G. Havlůvová

Foto nahoře: Na závěr pietního aktu položil věnec plk. gšt. Milan Vrt společně s nevlastní dcerou gen. T. Sedláčka, foto uprostřed a dole: odhalený pomník arm. gen. Sedláčka.

70. VÝROČÍ LETECKÉHO NÁLETU...

Dne 12. září 1944 svrhla americká armáda 20 pum nedaleko kostela Narození svatého Jana Křtitele v Kladně – Dubí, při kterém zahynulo 36 nevinných osob, kteří se zde před náletem ukrývali. OV ČSBS Kladno ve spolupráci s 10. ZŠ v Kladně a zejména s výraznou podporou Čestné stráže AČR připravil důstojné připomenutí tragédie, která se zapsala v kladenských dějinách černým písmem.

I přesto, že se jednalo o nešťastnou náhodu, je potřeba na zbytečně nevinné oběti války upozornit a jejich příběh si připomínat, abychom si uvědomili, že ve válce neumírají jen bojovníci. Patronát nad pomníkem má již několik let 10. ZŠ v Kladně v čele s paní ředitelkou Ing. Zuzanou Chvojkovou. Pod taktovkou paní učitelky Jitky Lidické pak žáci této školy uvedly travnatou část a okolí pomníku do

perfektního stavu. Samotný pomník prošel renovací rukama kameníka Martina Fialy a to díky finanční podpoře primátora města Kladna, pana Ing. Dana Jiráčka.

Samotná pietní vzpomínka, která se konala za velmi nepříznivého počasí, však byla snad pro všechny přítomné nezapomenutelnou. Záštitu nad akcí převzal Mgr. Jiří Dienstbier, ministr pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu, který se aktu osobně zúčastnil. Mezi dalšími hosty byl velitel praporu Čestné stráže AČR, pplk. Jan Kotvas a mjr. Miloslav Kloubek, vojenský kaplan, který na závěr aktu promluvil k přítomným nejenom slovy zbožného muže, ale rovněž rodáka z nedalekého Buštěhradu, jenž v dětství vnímal vyprávění svých rodinných příslušníků o místní

...U JÁNA V Kladně

tragédii. S historií osudného dne 12. září 1944 nás seznámil Jan Samuel Šitta, bývalý žák 10. ZŠ Kladno. Pietní akt doprovodilo vystoupení žáka základní školy, který zahrál českou státní hymnu na flétnu a recitace tematicky vybrané básně žákyní stejné školy.

Pietní vzpomínka byla ukončena díky pohostinností paní ředitelky Chvojkové v jídelně 10. ZŠ Kladno, kde jsme mohli neformálně popovídat, přítomní obdrželi pamětní list za účast na pietním aktu a rovněž jsme ochutnali po obědě výborný dort, který upekla pro účastníky dcera paní ředitelky. Závěrem bych chtěla poděkovat zejména nejstarším účastníkům ZO ČSBS Kladno za jejich přítomnost – sestře

Zdeňce Kočkové, Věře Lomičkové a Vilemíně Plakošové. Vděk a úcta nás všech pak patří v neposlední řadě zejména 2. rotě Čestné stráže Armády ČR, která zajistila důstojný, bezchybný a slavnostní

průběh pietního aktu. Děkuji tímto všem, kteří se podíleli na organizaci pietního aktu u příležitosti 70. výročí tragédie U Jána v Kladně – Dubí.

Text: G. Havlůjová
Foto: S. Pítr

Foto nahoře:
primátor statutárního města Kladna, Ing. Dan Jiránek.

Foto vlevo:
senátor a ministr Mgr. Jiří Dienstbier, který převzal záštitu nad celou akcí

LÁNY - 77. VÝROČÍ ÚMRTÍ T. G. MASARYKA

*
7.3.1850

†
14.9.1937

U příležitosti 77. výročí od úmrtí prvního československého prezidenta Tomáše Garrigue Masaryka, jsme se zúčastnili v neděli 14. září 2014 pietní vzpomínky u jeho hrobu v Lánech. Přes nepříznivé, mlhavé a deštivé počasí se pietní vzpomínky zúčastnilo na sto osob. Z Pražského hradu položil u hrobu T.G.M. věnec Náčelník vojenské kanceláře prezidenta republiky, brig. gen. Zdeněk Jakůbek. Za Masarykovo demokratické hnutí položil věnec místopředseda tohoto hnutí Doc. Ing. Vratislav Preclík, CSc. Mezi dalšími účastníky vzpomínky, kteří položili věnce u hrobu preziden-

ta Masaryka byli starosta obce Lány, zástupci Sokolské župy Budečské z Kladna a představitelé ÚV ČSBS. Z Nižboru do Lán přijel také bratr Jiří Pospíšil, *(kterého tímto srdečně zdravím, pozn. aut.)* válečný veterán, který se osobně zúčastnil pohřbu prezidenta Masaryka coby

jedenáctiletý chlapec se svým otcem.

Ačkoliv letošní pietní vzpomínka byla velice důstojná, přesto některé z nás zamrzelo, že hudba Hradní stráže zahrála jen hymnu České republiky a ne tu Slovenskou.

Text a foto: P. Hroník

NEZNÁMÍ HRIDNOVÉ - ZDENĚK ČERNÝ

V zářijovém čísle našeho Zpravodaje jsme se seznámili s osudem rodiny Mikulů, popravené dne 1. června 1942 v Kladně – Krnčí. V tomto článku se budu věnovat dalšímu osudu z šesti popravených vlastenců, jedná se o učně, který byl zavražděn v 17-ti letech za schvalování atentátu na Reinharda Heydricha. **Zdeněk ČERNÝ.**

Zdeněk se narodil dne 9. září 1925 v Rakovníku a po dokončení školy se učil v rakovnickém obchodě pana Ludvíka Cédla prodavačem. Dle vzpomínky pana Zdeňka Eichingera, jeho spolužáka, byl vždy slušný a mírný hoch. Přesto se mu osudnou stala jen jediná vyslovená věta dne 28. května 1942. Společně s příručím Burešova obchodu, Josefem Henigem, se před uzavřením obchodu posadili na římsu výlohy a společně si prohlíželi noviny, oznamující atentát na Reinharda Heydricha. Při pohledu na fotografii vraha českého národa v černém rámečku řekl Zdeněk: „Škoda, že to nebyl Hitler, aby už bylo po válce“. Toto sdělení, které snad sdílela většina našeho národa, však slyšel Emanuel Mayer, který odvětil: „To tě bude mrzet“ a odběhl. V tu stejnou dobu každou ho-

dinu státní rozhlas hlásil výzvu k obyvatelům Protektorátu, aby oznámili pobyt atentátníků a rovněž informace o tom, že kdo bude atentátníky přechovávat, nebo o nich bude vědět a neoznámí to, bude spolu s celou rodinou zastřelen. Stejně tak za schvalování atentátu byl vynášen rozsudek smrti. Atmosféru této doby značil strach, ale rovněž odhodlání některých vlastenců nezústat lhostejný k nastalé situaci,

kdy byl spáchán atentát na vysoce postaveného muže Třetí říše. Bohužel, rovněž mezi českými Němci zavládlo odhodlání – bránit Vůdce. V tomto směru postupovala i Anna Mayerová, matka Emanuela, vrstevníka Zdeňka Černého, který vyslechl jeho povzdech nad atentátem „pouze“ na R. Heydricha a nikoliv na A. Hitlera. Mayerovi se do Rakovníka přistěhovali až v roce 1938 a ačkoli byli české národnosti,

NEDOŽITÝCH 89 LET ZDEŇKA ČERNÉHO

**...ŠKODA,
ŽE TO NEBYL
HITLER,
ABY UŽ BYLO
PO VÁLCE...**

v roce 1941 požádali o přiznání národnosti německé a německé úřady samozřejmě vyhověly. Dle archivních dokumentů uměla Mayerová číst a psát pouze německy, pro dokreslení bych chtěla rovněž uvést, že byt získala tato rodina po panu Krausovi, Židovi...

Právě Anna Mayerová se rozhodla mladého chlapce udat na četnické stanici v Rakovníku. I přes prosby matky zmí-

něného učně, která osobně byla žádat zmíněnou Němku, aby tuto událost neudávala. Ve výslechu z roku 1945 jsou slova matky zavražděného učně citovány: „Řekla jsem jí, že chlapec nic neřekl, že ona u toho nebyla, že má také dítě, aby si to uvědomila, ale ona mě odbyla. Řekla, že má byt, že se jí daří dobře a musí chránit Vůdce... a že se zítra uvidí, komu budou věřit, zda mně,

nebo jí... Na to jsem poznamenala, vždyť je nad námi Bůh, a aby vám to neoplatil...“.

Výpovědi svědků ohledně udání se různí (zejména se liší důvody udání – Mayerová se bránila, že k nahlášení celé události se rozhodla po nátlaku ve své práci, další výpovědi svědků však uvádí, že naopak Mayerová dokonce trvala, i přes uklidňování rakovnických četníků, že je nutné tuto skutečnost nahlásit na kladenské gestapo). Co před 73 lety vedlo Mayerovou k tomuto činu, však už tolik důležité není, podstatné je, že dne 30. května 1942 došlo k zatčení Zdeňka a jeho převezení na služebnu gestapa na Kladně. Zde byl shledán vinným ze schvalování atentátu na protektora a druhý den zastřelen na střelnici v Kladně - Krnčí. Jeho matka, Anna Urbancová, se o vraždě svého syna dozvěděla náhodně od paní z ulice, která zaslechla jeho jméno mezi popravenými v rozhlase. Zdeněk byl pohřben v hromadném hrobě v Krnčí společně s ostatními pěti zastřelenými vlastenci, po třech letech byl exhumován a 30. května 1945 byl uložen v Rakovníku do rodinné hrobky.

NEZNÁMÍ HRIDNOVÉ - ZDENĚK ČERNÝ

Spravedlnost však nakonec vykonala trest i nad udavačkou, Annou Mayerovou. Již v revolučních květnových dnech roku 1945 byla zatčena ve svém novém místě bydliště, v Albrechticích u Týna nad Sázavou. Postavena byla nejprve před Okresní soud v Rakovníku a poté před Mimořádný lidový soud v Praze. Jak vyplývá ze zprávy Okresního soudu v Rakovníku, pokusila se Mayerová během pobytu ve vazbě několikrát o sebevraždu oběšením.

Hlavní líčení v trestní věci proti Anně Mayerové bylo nařízeno na 25. září 1946. V rozsudku mimo jiné zaznělo: „Anna Mayerová, roz. Králíková, nar. 28. února 1903 v Březnici, s.o. Podbořany... jest vinna, že koncem května 1942, v době Heydrichiády, tedy v době zvýšeného ohrožení republiky a v zájmu Německa udala na německé četnické stanici v Rakovníku Zdeňka Černého pro výrok, že místo Heydricha měl být zastřelen Hitler, za což byl Zdeněk Černý zastřelen, čímž spáchala zločin udavačství podle § 11 dekretu presidenta republiky ze dne 19. června 1945, číslo 16 Sb. ve znění zákona č. 22/46 Sb. a odsuzuje se za to

podle čtvrté sazby § 11 téhož dekretu k trestu smrti a podle § 389 trestního řádu k náhradě nákladů řízení trestního a výkonu svého trestu. Dále soud vyslovuje, že obžalovaná pozbývá navždy občanské cti.“ Protože proti rozsudku Mimořádného lidového soudu nebylo odvolání, byla Anna Mayerová pouhých 45 minut po vynesení rozsudku, na nádvoří pankrácké věznice, neveřejně popravena. Čtyři rakovníčtí soudci z lidu měli k exekuci přístup.

Po seznámení s osudy zastřelených osob v Krnčí je pro nás každá cesta k pomníku ještě obtížnější. Prostředí bývalé vojenské střelnice samo o sobě v člověku zanechává hluboký dojem a v kombinaci se znalostí jednotlivých osudů již pocity ani nelze vyličit. Napravo můžete vidět současnou podobu pomníku, bohužel i zde, uprostřed lesa se vyskytují vandalové, kteří ničí směrovky vytvořené jedním ze členů ZO Kladno, ba dokonce i odcizili pamětní knihu umístěnou u informační nástěnky.

V příštím čísle Zpravodaje se dozvíte více o osudu poslední oběti z Krnčí - manželky nezvěstného komunisty, paní Heřmanské z Doksan.

Použitá literatura:

- Bednařík, Tomáš: *Pět ačtyřicet minut po vynešení rozsudku byla udavačka popravena*, In: *RAPORT.cz – týdeník pro Rakovnicko a Novostřešcko*, 3. 12. 2009.
- Eichinger, Zdeněk: *Vzpomínky na minulost*, In: *Věstník Muzejního spolku královského města Rakovníka*.
- *Protokoly vyšetřovací komise ONV v Rakovníku, Okresního soudu v Rakovníku a Mimořádného lidového soudu v Praze*.

Text: Gabriela Havlůjová

*

9. 9. 1925

RAKOVNÍK

†

1. 6. 1942

KLADNO

VÍKEND NA BŘEZINÁCH

Osmimetrový žulový pomník, kde jsou uloženy ostatky gen. Svatoně a kpt. Sošky v Pasekách u Proseče.

Malebná vesnička na hranicích okresů Svitavy a Žďár nad Sázavou je obklopena krásnými kopci Českomoravské vysočiny. V okolních le-

sích se skrývají skalní útvary jako Devět skal, Čtyři palice a mnohé další. To jsou Březiny!

O prodlouženém víkendu 26. září - 28. září navštívili tuto vesnici někteří z členů naší Základní organizace Kladno. Byli to **bratr Ján Kotvas**, velitel praporu Čestné stráže, **bratr Tomáš Ševčík**, velitel roty Čestné stráže, **sestra Gabriela Havlůjová**, předsedkyně OV, **bratr Petr Hroník**, předseda ZO Kladno a na krátkou chvíli v pátek i náš dobrý kamarád **Pavel Slezák**, amatérský badatel. Jedním z důvodů bylo pozvání od předsedy ZO Březiny, našeho milého bratra a přítele Vladimíra Báči na jeho nádhernou roubenou chalupu a druhým důvodem byla návštěva míst spojených s největší odbojovou organizací působících v Protektorátu Čechy a Morava v letech 1944 - 1945, Radou tří - označovanou R3 jejímž vojenským velitelem byl armádní generál in memoriam Voj-

těch Boris Luža. Mezi místy, které jsme navštívili bylo i osmimetrový žulový pomník, který se nachází nedaleko v Pasekách u Proseče a kde jsou uloženy ostatky generála i.m. Josefa Svatoně a kapitána i.m. Eduarda Sošky, kteří zde byli zastřeleni na útěku z nedaleké hájovny poté, co byli prozrazeni.

Bratr Báča byl zapojen do odboje po celou válku spolu s otcem, který vlastnil výkonný rozhlasový přijímač (označený červeným lístkem zákazu poslechu cizích stanic pod trestem káznice i smrti). Na základě poslechu rozhlasu dělali výpisky důležitých zpráv a hlášení a ty pak předávali určeným osobám. V roce 1942 se svými rodiči bydlel v novostavbě ve Slatiňanech, v těsné blízkosti evangelického kostela. Když došlo k zatčení četnického strážmistra Stanislava Kubiče gestapem přenesl bratr Báča se svým otcem v průběhu noci z evangelického

PO STOPÁCH ODBOJOVÉ SKUPINY R-3

kostela do svého domu větší množství zbraní, střeliva a výbušnin a starali se o ně až do postupného vyskladnění mezi ostatní členy odboje. Jen díky statečnému postoji četnického strážmistra Kubiče nedošlo k prozrazení úkrytu zbraní a rozkrytí dalších osob. V roce 1944, v době formování odbojové organizace R-3, bylo bratru Báčovi patnáct let a se svým otcem byl zapojen do činnosti partyzánského oddílu „DĚDEK“ na Březinách. Tento oddíl byl součástí 1. skupiny Vysočina Sever, které velel brigádní generál in memoriam Josef Svatoň. Po zbytek války jezdil vlakem bratr Báča ze Slatiňan do Borové nebo Čachnov a odtud chodil pěšky dalších 8-10 kilometrů lesem do Březin, kde bydlela jeho babička. Zde

předával různá hlášení a zprávy určené pro velitele oddílu Luňáčka, zdravotnický materiál, léky, cigarety a například i baterie pro rádio, protože tehdy na Březinách nebyl ještě zaveden elektrický proud. Kromě všeho výše uvedeného poskytovali Báčovi také například pomoc uprchlým ruským zajatcům u bytovaním, přespáním, jídlem, ošacením nebo i mapami. Na závěr článku bych rád zmínil, že jsme prožili skvělý víkend především díky bratru Báčovi, který se nám po celou dobu našeho pobytu maximálně věnoval a postaral se o nás ve všech směrech.

Na úplný závěr mi dovoluji, abych nejen jménem svým, ale i jménem celé naší Základní organizace Českého svazu bojovníků za svobodu

Kladno, poděkoval bratru Báčovi a u příležitosti jeho významného životního jubilea, které oslavil 4. října 2014 mu popřál k 85. narozeninám všechno nejlepší, pevné zdraví a mnoho síly do dalších let!

Text a foto: P. Hroník

Před evangelickou farou v obci Telecí vypráví br. Báča br. Kotvasovi o odbojové organizaci R-3, která zde působila.

Návštěva na Březinách, zprava: Pavel Slezák, Gabriela Havlůjová, Vladimír Báča, Ján Kotvas, Tomáš Ševčík a Petr Hroník

Náměty a příspěvky do zpravodaje lze zasílat e-mailem ovcsbs.kladno@gmail.com

ZÁKLADNÍ ORGANIZACE ČSBS Kladno

Adresa

Nám. 17. listopadu 2840
272 01 Kladno

Telefon: 720237044

E-mail: ovcsbs.kladno@gmail.com

Zpravodaj pro vás připravil
předseda ZO ČSBS Kladno,
Petr Hroník

Blahopřejeme našim jubilantům:

ŘÍJEN

S. Jindřiška KLOZOVÁ (95)
S.. Mgr. Marie HROŠOVÁ,
CSc. (61)
S. Růžena ČADKOVÁ (81)
Br. Martin SKOUMAL (32)
Br. Jaroslav ŘIDKOŠIL (59)

ZO SLANÝ

Br. Bohumil HARÁK (89)

LISTOPAD

S. Eva ARMEANOVÁ (63)
Br. Fr. CVINGRÁF (91)
Br. Ludvík DAROVEC (88)
S. Miloslava DRVOTOVÁ
(94)
S. Lucie KREJSOVÁ (23)
Br. Adam LITERA (16)
Br. Mjr. Ing. Miroslav LEŠKA
(47)
Br. Milan MELOUSEK (30)

Český svaz bojovníků za svobodu je dobrovolné, nestranné a nezávislé občanské sdružení, které sdružuje účastníky národního boje za osvobození ve druhé světové válce jakož i jejich rodinné příslušníky a pozůstalé po nich počínaje 15. rokem jejich věku. Individuálními členy ČSBS se mohou stát i ostatní občané, bez rozdílu jejich politické příslušnosti a náboženského vyznání, kteří souhlasí s posláním ČSBS a jeho stanovami. Individuální členové ČSBS ve věku mezi 15-ti až 18-ti roky, mají na jednáních orgánů ČSBS hlas poradní. Jako kolektivní členové se členy ČSBS mohou také stát, demokratické organizace (občanská sdružení, spolky, atp.), působící v České republice nebo v zahraničí, jejichž činnost naplňuje ideu Svazu a to na základě Smlouvy o kolektivním členství uzavřené mezi ÚV ČSBS a vedením předmětného občanského sdružení (spolku, atp.).

Naše webové prezentace

ZPRAVODAJ

<http://www.issuu.com/ovcsbs.kladno>

BLOG

<http://ovcsbskladno.blogspot.com/>

FACEBOOK

<https://www.facebook.com/ovcsbs.kladno>

P O Z V Á N K A

Milé sestry, milí bratři, dovoluji si Vás pozvat na

VÝROČNÍ ČLENSKOU SCHŮZI

Základní organizace Kladno,
která se bude konat ve středu, **12. 11. 2014 v 13:00 hodin**
v 1. patře Hotelu Kladno.

Prosím o potvrzení Vaší účasti na tel. 720 237 044 nebo emailem
petr.hronik@seznam.cz

Na VČS budou vybírány členské příspěvky pro rok 2015,
nezapomeňte proto přinést s sebou i členský průkaz
pro potvrzení úhrady členského příspěvku.

Výše příspěvků:

500,-kč pro držitele Osvědčení dle Zák. č. 255/1946 Sb.,
300,-kč pro pozůstalé po obětech nacismu, vdovy a sirotky.
200,-kč pro ostatní členy.